

Drepturile Copilului în România. Discriminarea, agresivitatea, scăderea vaccinărilor: motive de alarmă semnalate de Salvați Copiii în Raportul Alternativ solicitat de Comitetul ONU

București, 27 septembrie 2016 – Sărăcia, cu una dintre cele mai perfide consecințe ale ei, abandonul școlar, rata ridicată a mortalității infantile, în principal determinată de cauze prevenibile și afecțiuni tratabile în condițiile unui sistem medical funcțional, scăderea ratei vaccinărilor, care atrage după sine revenirea unor boli eradicate sau cu incidență scăzută, stigmatizarea și discriminarea copiilor în comunitate și școală, pe criterii economice, de etnie, de sănătate, cultura agresivității ca metodă de educație sunt indicatori relevanți pentru modul în care România, atât la nivelul autorităților decidente, cât și la nivelul societății, știe să își protejeze copiii. Salvați Copiii România a monitorizat, pe parcursul a șapte ani (2008 – 2015) acești indicatori, ca fundament pentru Raportul Alternativ Periodic, care va fi prezentat Comitetului ONU pentru Drepturile Copilului, în 3 octombrie 2016, la Geneva.

Investițiile pentru copii

Mai mult de jumătate dintre copiii din România (52,2%) trăiesc în risc de sărăcie sau excluziune socială¹, media în statele membre ale UE fiind de 28%. Insuficiența resurselor alocate pentru educație, sănătate și protecție socială adâncește vulnerabilitatea copiilor din zonele defavorizate. Formulele de finanțare actuale fac ca bugetele alocate în aceste domenii să fie puternic influențate de bunăvoința autorităților locale sau de capacitatea financiară a acestora, și nu de nevoile resimțite în comunitate.

Salvați Copiii a realizat o analiză a bugetului copiilor în România², privind perioada 2008 – 2014 în cele trei domenii definitorii ale drepturilor copilului (educație, protecție socială și sănătate). Potrivit acestei analize, nu putem vorbi în niciun domeniu de prioritate acordată copiilor în procesul de alocare a resurselor publice. Astfel, în ansamblul cheltuielilor realizate de stat pentru cele trei domenii, România cheltuiește, deseori, unele dintre cele mai mici procente din PIB, în comparație cu statele membre UE. În plus, deși ca procent din PIB, cheltuielile totale ale statului român au fost doar cu 27,57% mai mici decât media europeană, în cazul celor trei domenii cheie pentru copii, cheltuielile au ajuns să fie și cu peste 41% mai mici decât mediile europene.³ De exemplu, țara noastră

¹ EU-SILC 2013 (date extrase în ianuarie 2014 și valabile pentru anul 2012)

² [Analiza Bugetului Copiilor - Studiu Exploratoriu](#) .

³ Idem 6

a cheltuit pentru educație 3% din PIB în 2012 și 2,8% în 2013, fără o creștere semnificativă în 2014, în timp ce media la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene a fost de 5%⁴.

Accesul la educație

Aproape 366.000 de copii cu vârsta între 3 - 17 ani nu urmau nicio formă de învățământ (preșcolar, primar, gimnazial, liceal sau profesional), în anul 2013⁵. Într-un singur an școlar (2012 – 2013), aproximativ 24.400 copii au abandonat învățământul primar și gimnazial⁶. Statistica oficială a abandonului școlar nu surprinde, însă, în totalitate dimensiunile neparticipării școlare ("copiii în afara școlii"), deoarece nu acoperă, de pildă, copiii care nu au mers niciodată la școală ori au abandonat școala în anii anteriori. **Potrivit Eurostat, la sfârșitul anului școlar 2014-2015, rata părăsirii timpurii a școlii a crescut cu 1,8% în numai 2 ani, de la 17,3% (2012-2013) la 19,1%.**

Copiii romi se confruntă cu o vulnerabilitate deosebită și sub aspectul participării la educație.

Doar 42% dintre copiii romi (6-15 ani) au mers la grădiniță, în comparație cu 87% dintre copiii de alte etnii și care trăiesc în același mediu. Procentul copiilor cu vârsta învățământului obligatoriu care nu merg la școală este de 22% în cazul copiilor romi și de 6% în cazul copiilor de alte etnii⁷.

Paradoxal, participarea copiilor la învățământul public considerat a fi gratuit implică, de cele mai multe ori, costuri considerabile care trebuie acoperite de familie, cu toate că legea interzice acest lucru.

Analiza Salvați Copiii indică un nivel îngrijorător al acestor costuri ascunse, costul total mediu alocat per copil este de 1490 RON, iar per familie este de 1.954 RON (având în vedere și familiile cu mai mult de un copil școlar). De asemenea, analizând rezultatele vedem că acest cost total poate ajunge și la valori de peste 4.500 lei pe an, per elev.

Avocatul Copilului

Una dintre problemele majore identificate, din care derivă o serie de alte vulnerabilități care privesc politicile publice destinate copilului, este aceea că România nu are o instituție independentă specializată care să preia atribuțiile menționate de Comitetul ONU, de tipul Avocatul Copilului. Astfel că, în țara noastră, în cadrul Avocatului Poporului, problemele ce țin de respectarea drepturilor copilului revin unui departament semi-specializat, care are ca atribuții "drepturile copilului, ale familiei, tinerilor, pensionarilor și persoanelor cu handicap". În 2015, s-au înregistrat în total 12164 de petiții, din care doar 103 petiții făceau

⁴ Eurostat

⁵ Institutul Național de Statistică, TEMPO-ONLINE, date prelucrate

⁶ Institutul de Științele Educației, Analiza sistemului de învățământ preuniversitar din România din perspectiva unor indicatori statistici, 2015

⁷ *Education: The Situation of Roma in 11 EU Member States* (Luxembourg: Publ. Off. of the Europ. Union, 2014).

referire la drepturile copilului și ale familiei⁸, ceea ce înseamnă, din punct de vedere al timpului alocat, o rata de 2 petiții pe săptămână într-o țară în care aproape 1,7 milioane de copii trăiesc în sărăcie, iar peste 350.000 de copii (3-17 ani) nu erau cuprinși, la începutul anului școlar 2014, în sistemul de învățământ.

Deși atât societatea civilă, cât și Comitetul ONU au subliniat importanța unui Avocat al Copilului specializat, Parlamentul a respins, în 2009, 2012 și 2015, propuneri de lege care vizau înființarea acestei instituții, ca instituție independentă ori ca adjunct specializat al Avocatului Poporului.

Discriminarea, ca atitudine de fond

”Profesorii fac discriminare din cauza religiei, culorii, banilor din familie” (fată, 13 ani)

Copiii consultați de Salvați Copiii România au semnalat numeroase probleme cu privire la practici discriminatorii, mai ales în domeniul educației: copiii cu probleme de sănătate mintală sunt discriminați atât de colegi, cât și de profesori; absența incluziunii copiilor cu dizabilități; numeroase cazuri de discriminare și segregare bazate pe rezultate școlare și comportament (inclusiv clase segregate formate pe aceste criterii). Cu privire la situația copiilor aparținând minorităților etnice (mai ales copiii romi), copiii consultați au semnalat următoarele probleme: nu există respect pentru diversitate, pentru limba, cultura, religia altor etnii, iar școala nu este un mediu care să cultive acest respect; nu există o adevărată incluziune a copiilor romi, întâlnindu-se frecvente cazuri de clase segregate; măsurile speciale de sprijin (burse, locuri speciale) nu sunt suficiente pentru a răspunde nevoilor.

”Discriminarea, direct sau mascată, continuă să fie una dintre poverile care îl însoțesc pe copil, de la grădiniță și până la inserția pe piața muncii. În primul rând, vorbim despre discriminarea pe criterii economice: în fața sărăciei, un copil este dezarmat, pentru că sărăcia duce, de multe ori, la un stigmat social. Copilul este etichetat or eticheta aceasta va avea consecințe pe termen lung, atât emoționale, cât și sociale. Un copil deja traumatizat din lipsă de hrană și condiții decente de trai este retraumatizat, atunci când este ostracizat în școală și pe stradă”, spune **Gabriela Alexandrescu, Președinte Executiv al Organizației Salvați Copiii România.**

Comparativ cu gradul de toleranță de la nivelul spațiului social, valorile întâlnite în cazul spațiului personal sunt mai scăzute, astfel: 14% dintre copii afirmă că ar fi de acord să aibă un coleg de bancă infectat cu HIV, 27% că le-ar fi indiferent și 59% că ar fi împotriva (comparativ cu aproximativ 19% care afirmă că sunt de acord să fie colegi de clasă cu un copil în această situație); 32% dintre copii afirmă că ar fi de acord să stea cu un copil de etnie romă în bancă, 16% că ar fi împotriva acestui fapt, iar aproximativ 52%

⁸ Comparativ cu anii anteriori, când numărul de petiții în acest domeniu nu depășea câteva zeci de petiții (de ex., 2019 – 53 de petiții), acesta este cel mai ridicat număr de petiții.

spun că situația le-ar fi indiferentă (comparativ cu procentul de aproape 49 în cazul elevilor care ar fi de acord să aibă un copil rom în clasă). Niveluri mai scăzute ale toleranței (prin raportare la cele care caracterizează spațiul social) s-au înregistrat și în cazul celorlalte dimensiuni testate, astfel, 34% dintre elevi afirmă că ar fi de acord să aibă un coleg de bancă cu dizabilități fizice (față de aproape 40%, în situația în care colegul ar fi fost de clasă), iar 30% dintre copii spun că ar fi de acord cu un coleg de bancă cu dizabilități mintale ușoare (comparativ cu aproape 37%, în cazul în care colegul ar fi fost de clasă).

Stigmatizarea și discriminarea copiilor care se identifică LGBT este larg răspândită atât în mediul școlar, în familie, cât și în comunitate. Un raport al asociației ACCEPT⁹ arată că aproximativ 8 % dintre elevii LGBT spun că au fost agresați sau batjocoriți la școală, în timp ce aproximativ jumătate din elevii non LGBT (46,5%) spun că ar fi deranjați să aibă un coleg de clasă homosexual. Îngrijorător este și faptul că profesorii fac remarci homofobe la ore (64%), fără a fi sancționați și perpetuând atitudini discriminatorii și chiar violente în rândul elevilor¹⁰. De asemenea, curriculumul școlar nu conține pe nici un palier informații obiective referitoare la orientarea sexuală și identitatea de gen.

Mortalitatea infantilă

În ceea ce privește mortalitatea infantilă, fenomenul este constant mai grav în mediul rural, o analiză făcută de Organizația Salvați Copiii pe beneficiarii proiectului „Fiecare copil contează” demonstrând că motivele țin, în principal, de accesul mai redus la servicii medicale, de distanța mare până la localitățile unde astfel de servicii pot fi accesate, de nivelul scăzut de educație a mamei și de veniturile reduse ale gospodăriei. Aceste cauze fac ca în comunitățile rurale vulnerabile unde se desfășoară programele de prevenție ale Salvați Copiii România, 36% dintre mame să afirme că nu au fost controlate niciodată de un medic ginecolog pe perioada sarcinii; în timp ce, dintre femeile gravide, 47% afirmă că nu au făcut nicio ecografie până la acel moment, 42% că nu au făcut analizele recomandate, 37% că nu au fost la niciun control ginecologic, iar 12% că nu au fost controlate de medicul de familie de când sunt gravide.

În ceea ce privește decesele copiilor mai mici de cinci ani, este îngrijorător faptul că aproape jumătate dintre acestea (48%) au cauze evitabile. Astfel, în anul 2013, principalele cauze de deces pentru această grupă de vârstă (1-4 ani) au fost bolile aparatului respirator (23,5%), urmate de leziuni traumatice și cauze externe (21,4%)¹¹.

---

¹⁰ *Un Liceu Sigur Pentru Toți - Percepții Și Atitudini Față de Persoanele LGBT În Mediul Educațional Românesc* (București: Asociația ACCEPT, 2016) <<http://www.acceptromania.ro/wp-content/uploads/2016/03/Un-liceu-sigur-pentru-to%C8%9Bi-rezultate-cantitative1.pdf>>.

¹¹ *Raportul Național Privind Sănătatea Copiilor Și Tinerilor Din România, p.7* (Ministerul Sănătății, Institutul Național de Sănătate Publică, Centrul Național de Evaluare și Promovare a Stării de Sănătate, 2014) <<http://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2014/11/Raportul-National-a-Copiiilor-si-Tinerilor-2014.pdf>>.

Abuzul, agresivitatea, violența

Din analiza Organizației Salvați Copiii¹² reiese că, deși interzise prin lege, abuzul și neglijarea continuă să fie fenomene prezente în viața copiilor din România. Astfel, un procent de 63% dintre copii spun că au fost bătuți acasă de către părinți, în timp ce 20% dintre părinți consideră încă pedepsele fizice drept un mijloc de educație a copiilor. Aceste date sunt cu atât mai îngrijorătoare cu cât procentul de părinți care recunosc că își supun copii unor forme de abuz fizic ușor (38%) a rămas constant între 2001¹³ și 2012, în ciuda interzicerii formale a oricăror pedepse corporale asupra copiilor.

Pentru anul 2013, statistica oficială (ANPDCA) indica un număr de 9178 de cazuri de abuz, neglijare sau exploatare asupra copilului, mult inferior prevalenței reieșite din studiul Salvați Copiii, ceea ce ridică semne de întrebare cu privire la mecanismele de raportare și capacitatea de intervenție a autorităților, dar și cu privire la dimensiunea toleranței sociale față de acest fenomen.

Salvați Copiii România își exprimă îngrijorarea asupra fenomenului impunității în cazuri de violență asupra copiilor. O analiză a organizației noastre, bazată pe datele oficiale ale ANPDCA¹⁴, arată că majoritatea cazurilor de violență fizică asupra copiilor nu sunt sancționate din punct de vedere legal. Agresorii care răspund penal sunt mai degrabă excepția decât regula în cazul violenței fizice, unde datele ne arată că numai între 5% și 11% dintre agresori ajung în fața justiției.

Un studiu recent al Salvați Copiii¹⁵ indică date îngrijorătoare despre fenomenul de bullying în școli. Astfel 73% dintre copii afirmă că au fost martorii unei situații de bullying, în școala lor, iar 58% dintre copii afirmă că au fost martorii unei situații de bullying în clasa lor. Din păcate, școlile nu au o abordare comună în cazurile de bullying; unii profesori sunt mai implicați în stoparea comportamentului violent, în timp ce alții rămân pasivi („ceea ce contează este dacă profesorului îi pasă”). Unii copii au menționat că există situații când unii profesori încurajează bullying-ul sau pe agresori (umilind în mod constant unii copii).

Copiii rămași singuri acasă

Conform statisticilor oficiale, peste 85.000 de copii din România au unul sau ambii părinți plecați la muncă în străinătate¹⁶. Mai mult, patru din zece dintre aceștia sunt complet lipsiți de grija părintească, având ambii părinți plecați peste hotare sau provenind din familii în care părintele unic susținător este plecat. O

¹² *Abuzul și Neglijarea Copiilor – Studiu Sociologic La Nivel Național.*

¹³ Agenția Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Organizația Mondială a Sănătății și Banca Mondială „Copilul abuzat și neglijat în România – Studiu Național. Prevalență, factori de risc, modalități de prevenire și intervenție”, 2002

¹⁴ www.copii.ro

¹⁵ *Bullyingul În Rândul Copiilor Studiu Sociologic La Nivel Național* (București: Salvați Copiii România, 2016).

¹⁶ Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, www.copii.ro, având ca sursă Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului;

serie de studii mai vechi indicau că datele oficiale surprind însă doar o parte din dimensiunea fenomenului, estimările studiilor indicând între 170.000¹⁷ și 350.000¹⁸ de copii în această situație.

Datele colectate de Salvați Copiii de la Inspectoratele Școlare pentru finalul anului 2015 au relevat, de asemenea, un număr mult mai mare de copii cu părinții plecați la muncă în străinătate - 212.352 de copii, decât cel înregistrat în evidențele serviciilor publice de asistență socială - 85.194 de copii.

În perioada 2009-2016, au avut loc o serie de modificări legislative în reglementarea regimului adopțiilor. Astfel, în 2011 și mai apoi în 2016, legea cadru (273/2004) a fost modificată în vederea creșterii numărului de copii declarați adoptabili și în scăderii duratei procedurii de adopție, însă o evaluare de impact a acestor măsuri nu a fost realizată până în acest moment. Cu excepția anului 2014, datele oficiale ale ANPDCA arată o scădere ușoară a numărului de adopții încheiate între 2011-2015 (sub 900 pe an), față de perioada anterioară (2000-2009 când media a fost de 1000 adopții anuale). În ultimii ani, aproximativ 3500 de copii sunt declarați adoptabili anual. Dintre aceștia, majoritatea au vârsta cuprinsă între 7-13 ani, în timp ce preferințelor părinților adoptatori se concentrează mai mult asupra copiilor cu vârste între 0-3 ani¹⁹.

Scăderea ratei vaccinărilor și accesul la sistemul de sănătate

Serviciile de sănătate, inclusiv cele de medicină primară, sunt mult mai greu accesibile pentru copiii din mediul rural. Datele oficiale arată că rețeaua sanitară s-a dezvoltat în principal în mediul urban unde se regăsesc: 92,2% din numărul total de spitale, 95,7% din cel al dispensarelor medicale, 85,9% din totalul cabinetelor independente de medicină generală, 58,6% dintre cabinetele independente de medicină de familie, 71,2% din cel al farmaciilor, 91,9% dintre centrele de diagnostic și tratament, 98,4% dintre centrele medicale de specialitate, 85,6% dintre cabinetele stomatologice independente, 96,9% dintre cabinetele medicale independente de specialitate, 95,9% dintre laboratoarele medicale, 96,0% dintre laboratoarele de tehnică dentară²⁰. Aceste informații sunt de natură a creiona un peisaj al inegalității de șanse în domeniul sănătății, în condițiile în care aproape jumătate dintre copiii României (42%²¹) trăiesc în mediul rural.

¹⁷ Georgiana Toth and others, *Efectele Migrației: Copiii Rămăși Acasă*, 2007 <http://copiisinguriacas.ro/wp-content/themes/csa/doc/Efectele%20migrației_copiii%20ramasi%20acasă_Fundatia%20Soros.pdf> [accessed 17 June 2016]. estimarea se referă doar la elevii de gimnaziu;

¹⁸ Alexandru Toth, *Analiză la nivel național asupra fenomenului copiilor rămași acasă prin plecarea părinților la muncă în străinătate* (Buzău: Alpha MDN, 2008).

¹⁹ Doru Buzducea and Florin Lazăr, *Profilul Părinților Adoptivi Din România Și Motivația Adopției Copiilor Greu Adoptabili*, 2011 <<http://www.prostemcell.ro/images/stories/download/studiul-profilul-parintilor-adoptivi-din-romania-si-adoptia-copiiilor-greu-adoptabili.pdf>> [accessed 17 June 2016]. Profilul părinților adoptivi din România și motivația adopției copiilor greu adoptabili, 2011

²⁰ *Activitatea Unităților Sanitare 2014* (București: Institutul Național de Statistică, 2014), <http://www.insse.ro/cms/files/publicatii/publicatii%20statistice%20operative/33_Activitatea%20unitatilor%20sanitare%20in%20anul%202014.pdf>.

²¹ <http://statistici.insse.ro/shop/>, 2015, accesat la data de 06/08/2016

Copiii romi reprezintă un grup cu o vulnerabilitate deosebită din perspectiva accesului la servicii de sănătate. Rata mortalității la copiii sub 10 ani este de peste trei ori mai mare la populația romă²² iar accesul la măsuri preventive este mult mai mic decât cel înregistrat în populația generală: de patru ori mai mulți copii romi nu au fost niciodată vaccinați, comparativ cu populația generală, iar numărul fetelor rome care nu au fost niciodată vaccinate este de 11 ori mai mare decât cel al fetelor din gospodăriile populației generale²³.

Îngrijorător este și faptul că, în ultimii ani, **se înregistrează o scădere a acoperirii vaccinale cu vaccinurile cuprinse în calendarul național de vaccinare, concomitent cu apariția unui număr mare de cazuri de boli prevenibile prin vaccinare**²⁴. Pe lângă unele sincope recente în aprovizionarea cu anumite tipuri de vaccinuri, cauze importante de vaccinare incompletă²⁵ a copiilor sunt și neprezentarea și refuzul vaccinării. Rezistența sau indiferența la vaccinare a unor părinți denotă, printre altele, și faptul că lipsesc intervențiile și serviciile specializate care să promoveze vaccinarea.

Un studiu din anul 2015 despre situația vaccinării în România, arată ca 31% dintre copiii născuți vii au fost depistați ca incomplet vaccinați, în creștere față de anul precedent cu 0,7%²⁶.

Prezentul Raport Alternativ reflectă informațiile, opiniile și recomandările sintetizate în urma a două evenimente speciale de consultare desfășurate la începutul anului 2016: o consultare de patru zile cu 48 de copii din București și 10 județe ale țării, urmată de o consultare cu reprezentanți ai 16 organizații neguvernamentale active în domeniul specific al drepturilor copilului. În plus, studiile Salvați Copiii avute în vedere la redactarea prezentului raport au la bază participarea și opiniile a peste 7.700 de copii, 6.612 de părinți și 790 de specialiști din rândul autorităților și societății civile.

Despre Organizația Salvați Copiii

Salvați Copiii este o organizație neguvernamentală, asociație de utilitate publică, non-profit, democratică, neafiliată politic sau religios, care militează activ pentru protecția drepturilor copilului în România, din 1990, în acord cu

²² *Criza Ascunsă Din Sănătate - Inegalități În Domeniul Sănătății Și Date Dezagregate* (București: European Roma Rights Center, 2013) <<http://www.errc.org/cms/upload/file/criza-ascunsa-din-sanatat-october-2013.pdf>>.

²³ idem

²⁴ *Raportul Național Privind Sănătatea Copiilor Și Tinerilor Din România,*

²⁵ idem

²⁶ Idem

²⁶ *Analiză de Situație - Săptămâna Europeană a Vaccinării* (Ministerul Sănătății, Institutul Național de Sănătate Publică, Centrul Național de Evaluare și Promovare a Stării de Sănătate, Centrul Regional de Sănătate Publică Timișoara, 2016) <<http://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2015/06/Analiza-SEV-2016.pdf>>. <http://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2015/06/Analiza-SEV-2016.pdf>

prevederile Convenției Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului, cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și cu legislația României.

Salvați Copiii adoptă o poziție independentă în raport cu acțiunile și măsurile instituțiilor, recunoscând că implementarea legislației și a politicilor publice în materia drepturilor copiilor nu poate ignora strânsa colaborare dintre autorități, familie, copii și societatea în care fiecare actor implicat își acceptă responsabilitatea conform principiilor unui parteneriat autentic și viabil.

În calitate de membru al Save the Children, cea mai mare organizație independentă din lume care promovează drepturile copilului și care cuprinde 30 de membri și desfășoară programe în peste 120 de țări, VIZIUNEA noastră este o lume care respectă, pentru fiecare copil, dreptul său la supraviețuire, educație, protecție și participare, asumându-ne MISIUNEA de a obține progrese importante privind modul în care copiii sunt tratați și producerea schimbărilor imediate și de durată în viața acestora. În cei 26 de ani de activitate, peste 1.340.000 de copii au fost implicați în programele și campaniile Organizației Salvați Copiii.

Persoană de contact:

Coordonator comunicare și PR

Elena David / 0723.525.752 / elena.david@salvaticopiii.ro